

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og Kvoter 2016

Oktober 2017

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (Total Allowable Catch = totale tilladte fangstmængde) for fiskeriet i 2016. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet samt foretager fordelingen af disse kvoter. I redegørelsen forklares dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver TAC og kvoter for 2016, herunder ændringer foretaget i løbet af året.

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri og Fangst
Karl Kristian Kruse
Nuuk, oktober 2017

*Forsidebilleder:

Øverst – fartøjet Akamalik (foto: Royal Greenland)

Nederst – Foto: Royal Greenland

Indholdsfortegnelse

Forord	2
Oversigt over tabeller og figurer	5
1. Baggrund og formål	6
2. Indledning	6
2.1 Eksportværdi, Økonomi og Fiskeri	7
3. Primære kommercielle arter	8
3.1 Rejer	8
3.1.1 Vestgrønland	8
3.1.2 Østgrønland	9
3.1.4 Havgående vs. kystnært rejefiskeri	10
3.1.3 Internationalt	10
3.2. Hellefisk	11
3.2.1 Vestgrønland	11
3.2.2 Østgrønland	11
3.2.3 Kystnær	12
3.3 Torsk	13
3.3.1 Havgående	13
3.3.2 Kystnær	13
4. Andre arter - havgående	14
4.1 Vestgrønland	14
4.1.1 Skolæst	14
4.1.2 Rødfisk	14
4.1.3 Helleflynder	14
4.1.4 Plettet havkat	14
4.1.5 Lodde	14
4.1.6 Krabber	14
4.2 Østgrønland	15
4.2.1 Skolæst	15
4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island	15
4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet	15
4.2.4 Helleflynder	16
4.2.5 Havkat	16
4.2.6 Lodde	16
4.2.7 Blåhvilling	16
4.2.8 Sild (forsøgsfiskeri)	16
4.2.9 Makrel	17

4.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri).....	17
4.2.11 Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri)	17
5. Andre arter - kystnær	18
5.2 Vestgrønland.....	18
5.2.1 Krabber.....	18
5.2.2 Kammuslinger.....	18
5.2.3 Laks	18
5.3 Østgrønland	19
5.3.1 Kystnært forsøgsfiskeri.....	19
7. Bilaterale aftaler.....	19
7.1. EU	19
7.2. Færøerne	20
7.3. Norge	21
7.4. Rusland	21
7.5. Island.....	22
7. 6 Bilateralt og multilateralt samarbejde.....	22
Bilag 1 – Havgående fiskeri, kvoter 2016	23
Bilag 2 – Kystnært fiskeri, kvoter 2016	24

Øversigt over tabeller og figurer

- Tabel 1** Medlemmer af Fiskerirådet
- Tabel 2** Den biologiske rådgivning 2009 – 2016 for rejer ved Vestgrønland (tons)
- Tabel 3** Den biologiske rådgivning 2008-2016 for rejer ved Østgrønland (tons)
- Tabel 4** Kvoteandel for det havgående krabbefiskeri 2007-2016 (tons)
- Tabel 5** Kvoteandel i det kystnære rejefiskeri 2008 – 2016 (tons)
- Tabel 6** TAC for det kystnære krabbefiskeri 2008 – 2016 (tons)
- Tabel 7** TAC for kammuslingefiskeriet 2008 – 2016 (tons).
- Tabel 8** TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2010-2016 (tons)
- Tabel 9** TAC for det kystnære torskefiskeri 2012 – 2016 (tons)
- Tabel 10** EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons)
- Hentet fra: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da
- Tabel 11** Norges kvoter ved Grønland i 2016 (tons)
- Tabel 12** Grønlands kvoter ved Norge i 2016 (tons)
- Tabel 13** Ruslands kvoter ved Grønland i 2016 (tons)
- Tabel 14** Grønlands kvoter ved Rusland i 2016 (tons)

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut afgiver hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996, redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2016.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år TAC for en række fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Efter fastsættelsen af den årlige TAC for en given fiskebestand i Grønland, fordeles den mellem det havgående- og kystnære flådesegment, mens en del tilsidesættes til Grønlands bilaterale partnere: EU, Rusland, Island, Canada, Norge og Færøerne.

TAC'en fastsættes af Naalakkersuisut efter biologisk rådgivning fra Grønlands Naturinstitut, Pinngortitaleriffik (GN), og i dialog med medlemmerne af Fiskerirådet. Rådgivningen er baseret på informationer fra de internationale havforsknings-/fiskeriforvaltningsorganisationer ICES¹ og NAFO², hvor grønlandske biologer samarbejder med kollegaer fra en række andre lande fra Nordatlanten. Informationer fra logbøger er ligeledes vigtige i arbejdet med kortlægning af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter afgives normalt i juni måned, mens rådgivningen for rejer og krabber afgives i oktober og november.

I henhold til fiskerilovens § 32, stk. 2, skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådets medlemmer består på nuværende tidspunkt af:

Tabel 1: Medlemmer af Fiskerirådet

Aktør	Evt. Forkortelse
Grønlands Erhverv	GE
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat	KNAPK
Sulinermik Inuussutissarsiuteqartut Kattuffiat	SIK
Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat	NUSUKA
Kalaallit Nunaanni Kommunit Kattuffiat	KANUKOKA
Sinerissap Qanittuani Aalisartut Piniartullu Kattuffianit	SQAPK
Departementet for Fiskeri og Fangst	APN
Grønlands Naturinstitut (Pinngortitaleriffik)	GN
Grønlands Fiskerilicenskontrol	GFLK
Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel	
Departement for Natur, Miljø og Justitsområdet Finansdepartementet	

En bred vifte af aktører er dermed involveret i fastsættelsen af den grønlandske TAC og denne brede involvering har til formål at sikre, at der bliver taget de nødvendige biologiske, såvel som samfundsmæssige hensyn i fastsættelsen af Grønlands mest indbringende sektor.

¹ International Council for the Exploration of the Sea – Det Internationale Havforskningsråd

² Northwest Atlantic Fisheries Organization – Den Nordatlantiske Fiskeriorganisation

2.1 Eksportværdi, Økonomi og Fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fiske- og skaldyrsprodukter. Denne eksport er overvejende koncentreret på rejer, hellefisk og torsk. I det følgende afsnit er der redegjort for eksportværdien af de disse tre arter. Grønlands eksport sker primært via Danmark, eller med Island som mellemstation, og mange af produkterne bliver herfra reeksporteret til andre EU-lande såvel som ud af EU.

Den samlede eksportværdi for rejer, hellefisk og torsk steg fra 2015 til 2016 med 813 mio. kr. til 3,0 mia. kr., hvilket er en stigning på 37 %. Stigningen skal primært henføres til en stigning i den eksporterede mængde på 24.000 tons, samt i mindre grad en positiv prisudvikling. Rejer, hellefisk og torsk udgør tilsammen 81 % af Grønlands samlede eksportværdi. Derudover repræsenterer andre fisk og skaldyr yderligere 12 % af landets samlede eksportværdi, så 93 % af den samlede eksport i 2016 var fisk og skaldyr.

I de senere år har forbrugerne i stigende grad rettet efterspørgsel efter MSC-certificerede produkter, hvilket også er reflekteret i prisen på rejer. Dette forhold gør, at certificering er en nødvendighed, hvis markedsandele skal fastholdes. Det grønlandske fiskerierhverv har derfor stor interesse i at udvide sit udvalg af MSC-certificerede produkter, hvilket i skrivende stund tæller rejer, havgående hellefisk og stenbiderrogn. Eksempler på fremtidig MSC-certificering kunne være kystnær hellefisk og snekrabber.

Rejer

Rejer opdeles i eksportstatistikken i to kategorier, begge frosne; *skalrejer* og *pillede rejer*.

Den samlede eksportværdi af *skalrejer* i 2016 udgjorde 879 mio. kr., og sammenlignet med 2015, er der sket en stigning på 229 mio. kr. Dette svarer til en stigning på 35 %. Den gennemsnitlige eksportpris for *skalrejer* steg fra 22 kr/kg til 30,5 kr/kg, hvilket svarer til en prisstigning på 39 % pr. kg. *skalrejer*. De højere priser har sammen med den højere fangstmængde medført ekstraordinært store eksportindtægter fra rejsefiskeriet.

Eksportværdien af *pillede rejer* steg fra 2015 til 2016 med 175 mio.kr (+36 %)., til et niveau på 663 mio. kr. Den gennemsnitlige kilopris faldt kun marginalt fra 42,5 kr/kg til 42,2 kr/kg. hvilket svarer til 1 %, samtidig steg den eksporterede mængde *pillede rejer* med 37 %.

Samlet set er værdien af rejeeksporten steget med 404 mio. kr. fra 2015 til 2016, dette svarer til 36 %. Bag denne udvikling ligger en stigning i eksporterede mængder på 9.452 tons (+23 %), og en gennemsnitlig prisstigning tværs af eksporterede rejeprodukter på 10 %. Således har både prisen og mængden af rejer påvirket eksportværdien i en positiv retning.

Eksportværdien af rejer udgjorde i 2016 42 % af den samlede Grønlandske eksport.

Hellefisk

Hellefisk er den næst-vigtigste kommercielle art målt på eksportværdi. Værdien af eksporten af hellefisk er fra 2015 til 2016 steget med 318 mio. kr., og udgjorde i 2016 en værdi på 1.076 mio. kr. Dette svarer til en stigning i eksportværdien på 42 %. Denne udvikling skal primært tilskrives en stigning i den eksporterede mængde på 10.529 tons (+37 %), samt i mindre grad en gennemsnitlig stigning i eksportpriserne på 3 %.

Eksportværdien af hellefisk udgjorde i 2016 29 % af Grønlands samlede eksport.

Torsk

Eksportværdien af torsk steg fra 2015 til 2016 med 31 % eller 90 mio. kr. Denne udvikling skal primært forklares med en stigning i den eksporterede mængde på 4.125 tons. Derudover er der sket mindre stigning i den gennemsnitlige eksportpris på 8 %.

Eksportværdien af torsk udgjorde i 2016 10 % af Grønlandssamlede eksport.

3. Primære kommercielle arter

Følgende afsnit er en gennemgang af den biologiske rådgivning samt de fastsatte TAC'er og kvoter for 2016 angående Grønlands tre primære kommercielle arter, nemlig: rejer, hellefisk og torsk. Som demonstreret i ovenstående afsnit, så har disse tre arter en enorm økonomisk betydning for Grønlands økonomi, da arterne udgør 81 % af Grønlands samlede eksport. En samlet gennemgang af disse tre arter er derfor prioriteret og følges derefter af en gennemgang af andre havgående og kystnære arter samt et overblik over Grønlands internationale aftaler.

3.1 Rejer

3.1.1 Vestgrønland

Den biologiske rådgivning for 2016 i Vestgrønland lød på et maksimalt fiskeri på 90.000 tons. Denne rådgivning kom som en stor overraskelse og præsenterede en stigning i rådgivningen på 50 % set i forhold til 2015 rådgivningen, som var på 60.000 tons. Det var desuden første gang siden 2011, at der var en stigning i rådgivningen og 2016-rådgivningen brød dermed en mangeårig nedadgående tendens.

Det er dog vigtigt at understrege, at rådgivningen fra GN var todelt og indeholdt to anbefalinger, nemlig: anbefalet maksimal fangstmængde og indførelse af et forsigtighedsprincip. Specifikt anbefalede GN, at man indførte kvotestigninger trinvist svarende til den gradvise nedtrapning man har benyttet tidligere år ved nedadgående rådgivning. Dette forsigtighedsprincip er desuden en vigtig del af den forvaltningsplan for rejer, som var ved at blive vedtaget på daværende tidspunkt.

TAC'en for 2016 blev sat til 85.000 tons og overholdt dermed det forsigtighedsprincip som blev anbefalet af GN. Denne gradvise tilpasning til rådgivningen har også flere gavnlige samfundsmæssige og økonomiske effekter. En stor stigning i TAC fra år til år risikerer at kompromittere Grønlands MSC-certificering af rejer, da store udsving er imod egen forvaltningspraksis. Store udsving i TAC kan desuden resultere i store udsving i prisen på rejer. Jo højere TAC, desto større prisfald kan man forvente og en stor stigning fra et år til et andet kan dermed risikere at udhule de økonomiske gevinster ved større fangstmængder.

Endvidere skal det nævnes, at den biologiske rådgivning ikke er en eksakt videnskab, men nærmere angiver risikoen for, at rejebestanden falder under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC. Rådgivningen for de seneste år samt den fastsatte TAC fremgår af tabel 1.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2009 – 2016 for rejer ved Vestgrønland (tons)

Vestgrønland	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Rådgivning*	110.000	110.000	120.000	90.000	80.000	80.000	60.000	90.000
TAC	114.570	114.570	124.000	105.000	90.000	85.000	73.000	85.000

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

Som det fremgår af ovenstående tabel, så markerer 2016 et voldsomt skift i den udvikling der er set i tidligere år. Fra at et nogenlunde jævnt niveau fra 2009-2011, skete der pludselig flere markante fald i rådgivning; først fra 2011-2012 med et fald på 30.000 tons og derefter fra 2014-2015 med et fald på 20.000 tons. Stigningen på 30.000 tons fra 2015-2016 kom derfor som en stor overraskelse, da der ikke er nogle tendenser i tidligere år, som har indikeret denne stigning. Det fremgår desuden af figuren, at TAC løbende har fulgt udviklingen i rådgivning, om end den har ligget en smule over rådgivning. Det fremgår desuden, at TAC gradvist har ændret sig i forhold til rådgivningen og dermed modvirket de store udsving i rådgivningen.

Fastsættelsen af TAC for rejer i vestgrønlandsk farvand følger også forvaltningsplanen for rejefiskeriet, hvis indførsel skete på baggrund af bestræbelserne i at få fiskeriet MSC-certificeret. Forvaltningsplanen foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den biologiske rådgivning, dog med den tilføjelse at der kun i yderst ekstreme tilfælde må fastsættes en TAC, der medfører årlige udsving i TAC'en på mere end 12,5 %. Samtidig må en tilpasning til den biologiske rådgivning imidlertid ikke strække sig over en længere periode end tre år. I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret. Dette giver en endnu større tilskyndelse til at følge den biologiske rådgivning. I 2013 faldt den biologiske rådgivning yderligere fra 90.000 tons i 2012 til 80.000 tons. I 2014 var rådgivningen fortsat 80.000 tons, og der blev foretaget en yderligere reduktion i TAC'en med henblik på at leve op til den af forvaltningsplanen krævede gradvise tilpasning til den biologiske rådgivning. I 2015 skete der atter et drastisk fald i den biologiske anbefaling fra 80.000 tons i 2014 til 60.000 tons i 2015. Jf. de i forvaltningsplanen for rejefiskeriet beskrevne retningslinjer, blev der derfor fastsat en TAC i 2015 på 73.000 tons. Den voldsomme stigning i rådgivningen for 2016 udgjorde dermed en ny udfordring i forhold til hvordan der bør reageres med fastsættelsen af TAC. Som nævnt blev TAC'en sat efter forsigtighedsprincippet, hvilket har både biologiske-, samfundsmæssige- og økonomiske fordele.

3.1.2 Østgrønland

Den biologiske rådgivning for rejefiskeriet i Østgrønland har siden 2004 været uændret på en anbefalet maksimal fangstmængde 12.400 tons, og TAC er blevet fastsat i overensstemmelse hermed. Men den biologiske rådgivning faldt drastisk i 2014 til 2.000 tons og er blevet fastholdt på dette niveau for 2016. Det drastiske fald i den anbefalede maksimale fangstmængde har imidlertid betydet, at det ikke har været muligt for Grønland, af hensyn til Grønlands internationale forpligtelser og de efterfølgende økonomiske konsekvenser, at foretage en øjeblikkelig tilpasning af TAC'en til rådgivningen. Derfor tilstræbes det at tilpasse TAC'en i Østgrønland over en treårig periode, såfremt der ikke sker forbedringer de kommende år.

Rådgivningen på 2.000 tons er blevet fastholdt i 2016 og den trinvise nedtrapning fortsatte dermed i 2016. I 2014 var TAC'en 8.300 tons, i 2015 var den 6.100 og i 2016 blev den sat til 5.300. I henhold til Fiskeriaftalen med EU har Grønland forpligtet sig til at tilbyde EU 5.100 tons rejer ved Østgrønland. Erfaringer fra de seneste år viser, at den resterende mængde på 200 tons burde være tilstrækkelig til grønlandske rederier.

Tabel 3: Den biologiske rådgivning 2008-2016 for rejer ved Østgrønland (tons).

Østgrønland	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Rådgivning*	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	2.000	2.000	2.000
TAC	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	8.300	6.100	5.300

*Kilde: Grønlands Naturinstitut.

3.1.4 Havgående vs. kystnært rejefiskeri

Fra den samlede rejekvote for Vestgrønland på 85.000 reserveres en mindre mængde til Canada og EU. Canada fik i 2016 2.199 tons og dette er en betingelse for at fastholde MSC-certificeringen, idet rejerne er en delt bestand, som Canada har ret til en mindre andel af. Grønland er nødt til at reservere en mindre mængde til Canada, så længe Canada og Grønland ikke har en fælles forvaltningsaftale om ressourcen. I henhold til EU-aftalen afsattes desuden 2.600 tons til EU.

Den resterende mængde på 80.201 tons fordeles efter den lovbestemte fordelingsnøgle jf. Fiskerilovens § 5, stk. 3, som giver det havgående segment 57 % og det kystnære segment 43 %. Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri, har været gældende siden 2002.

Udviklingen i den kystnære rejekvoteandel siden 2008 fremgår af tabel 4.

Tabel 4: Kvoteandel i det kystnære rejefiskeri 2008 – 2016 (tons).

Kystnært	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Kvotearand	53.019	49.265	47.545	51.600	42.000	36.061	34.145	29.696	34.486

Kilde: GFLK.

Af den samlede vestgrønlandske TAC på 80.201 tons i 2016 blev den havgående flåde således tildelt 45.715 tons, mens den kystnære flåde blev tildelt 34.486 tons. Den resterende kvotemængde blev fordelt med 2.600 tons til EU-fartøjer i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU og 2.199 tons til Canada i henhold til nye praksis fra grønlandsk side, hvor der autonomt afsættes en mængde til Canada af hensyn til at fastholde MSC-certificeringen af den vestgrønlandske reje. Det er på sigt et krav for at beholde MSC-certificeringen, at vi opnår en forvaltningsaftale med Canada. Den canadiske kvote er beregnet på basis af en procentvis vægtning af det canadiske areal i det pågældende område og en vurdering af den canadiske andel af biomassen og de canadiske fangster de seneste 5 år.

3.1.3 Internationalt

Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Ved NAFO-årsmødet i 2010 blev det besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den biologiske rådgivning. Dette moratorium er blevet fastholdt siden. Det skete på årsmøderne 2011-2016.

Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Rejebestanden ved Grand Bank ud for New Foundland (NAFO-område 3L) ligger fortrinsvis indenfor det canadiske fiskeriterritorium, men der ligger også et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, idet rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømylegrænse. Den resterende mængde, deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige kontraherende parter.

Siden 2003 har DFG (Danmark på vegne af Færøerne og Grønland) som kontraherende part protesteret mod denne fordeling, fordi Færøerne, som følge af deres påberåbelse af et historisk fiskeri samt bidrag til biologisk forskning m.m. i området, mener at have krav på en større andel af TAC, end den nuværende fordeling giver. Dette har siden 2015 dog kun haft principiel betydning, idet kvoten nu er på 0 ton.

Bestanden har i en periode været nedadgående, og siden 2015 har kvoten derfor været sat til 0 ton. På NAFO's årsmøde i 2014, hvor dette blev besluttet, kunne man ikke blive enige om en formulering om at lukke området. Derfor besluttede man sig i stedet for de facto at lukke området ved at fastsætte en kvote på 0 ton. På årsmødet i 2015 blev det igen besluttet at fastsætte en kvote for 2016 på 0 ton. Området er således reelt fortsat lukket for fiskeri efter rejer.

Grønland bevarer sine historiske fiskerettigheder til området som en del af DFG, såfremt der ad åre skulle blive åbnet for fiskeri igen.

Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en "fiskeværn-zone", som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2016 var den samme formulering som tidligere således anvendt:

"Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997."

I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage. Grønland har i en længere årrække siden begyndelsen af 1980'erne ikke benyttet sig af denne mulighed. Imidlertid har den årlige reduktion af rejekvoten i grønlandske farvande betydet en stigende interesse for fiskedagene i Svalbard, hvorfor grønlandske fartøjer siden 2013 har genoptaget fiskeriet i området. I 2016 blev der således fisket 2.821 tons rejer i Svalbard af fire selskaber.

3.2. Hellefisk

3.2.1 Vestgrønland

Den biologiske rådgivning for det havgående fiskeri efter hellefisk i kvoteområde SV (Davis Strædet) anbefalede en TAC for 2016 på 14.000 tons, hvilket er uændret i forhold til de seneste års rådgivning. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland, og bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske kvoteandel var således på 7.000 tons i 2016 i forvaltningsområde SV (Davis Strædet).

Ligesom TAC for Davis Strædet deles TAC i kvoteområde NV (Baffin Bugten) ligeligt med Canada. Rådgivningen for 2016 var på 16.000 tons, hvilket er uændret i forhold til rådgivningen for 2015. Den grønlandske kvoteandel var således på 8.000 tons i 2016.

Grønland har endnu ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af den fælles bestand, men det har hidtil været praksis at parterne stiltiende samtykker at dele TAC ligeligt.

3.2.2 Østgrønland

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne. Tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone, men i de senere år er en stadig større del af fiskeriet gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

For hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne rådgav ICES for 2016, at fangsterne i området ikke må overstige 22.000 tons. Dette er fald på 3.180 fra 2015.

I 2012 anbefalede ICES i sin rådgivning en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Rådgivningen gives i øvrigt for den samlede bestand i islandsk, grønlandsk og færøsk zone. Efter flere fejlslagne forhandlinger i løbet af 2008 og 2009, lykkedes det efter en forhandlingsrække i 2012 for Island og Grønland, som de to største aktører i fiskeriet, at indgå en forvaltningsaftale for og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Den indebærer bl.a., at TAC frem til 2014 blev tilpasset den biologiske rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan er trådt i kraft.

Ifølge denne aftale er der i 2016 8.272 tons til Grønland. I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland, Færøerne og Norge hellefisk på Østkysten.

3.2.3 Kystnær

Biologerne anbefalede for 2016 fortsat en separat kystnær hellefiskekvote for de tre forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik i Vestgrønland.

På grund af, at historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de biologiske undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen den kystnære bestand i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2016 anbefales et kvoteniveau for det øvrige område.

For forvaltningsområde Upernavik var anbefalingen i 2016 6.300 tons, hvilket er tilsvarende rådgivningen for 2015. Historiske data fra kommercielle fiskeri og biologiske undersøgelser af bestanden ligger til grund for rådgivningen.

For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2016 en maksimal fangstmængde på 8.000 tons, hvilket er uændret i forhold til 2015.

For forvaltningsområde Uummannaq anbefales det, at fangsterne fortsat ikke overstiger 6.000 tons i 2016, hvilket er uændret i forhold til 2015. Der er ingen indikationer på, at bestanden har ændret sig siden sidste vurdering.

Naalakkersuisut besluttede i 2016 at forhøje kvoten marginalt i forhold til 2015 for de tre forvaltningsområder. Kvoterne lå i forvejen et stykke over den biologiske rådgivning. Nyt for 2016 var indførelsen af 100 tons ekstra kvote pr. forvaltningsområde, som kunne indhandles af fritidsfiskere til rækling produktion.

Tabel 8: TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2010-2016 (tons).

Kvoteområde	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Disko Bugten	8.800	8.000	8.300	9.200	9.000	9.500	9.500 + 100
Uummannaq	5.799	6.000	6.300	7.550	9.379	9.500	9.500 + 100
Upernavik	6.500	6.500	6.800	7.950	9.015	9.200	9.200 + 100
Hellefisk i alt	21.099	20.500	21.400	24.700	26.394	28.200	28.500

Kilde: GFLK.

3.3 Torsk

3.3.1 Havgående

ICES anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på den havgående vestgrønlandske torskebestand i 2016, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning. Naalakkersuisut besluttede at oprette en forsøgskvote på 5.000 tons i Vestgrønland, og der blev stillet krav om 100 % landings- og fileteringspligt. Der blev opfisket 1.437 tons af denne havgående forsøgskvote.

Torskeforvaltningsplanen er en genopretningsplan, som er afstedkommet i samarbejde mellem GN, Fiskerirådet, GFLK og Departement for Fiskeri og Fangst. Forvaltningsplanen fastsætter en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons udenskærs torsk over en treårig periode, som dækker Østgrønland og Sydvestgrønland (NAFO 1F) for, at indsamle mere data om den udenskærs torskebestand og dennes sammensætning. Denne blev dog øget med 6.000 tons ekstra i 2016. Derfor er der fastsat betingelser for prøvetagning, fredning af Vestgrønland samt lukning af fiskeriet i gydeperioden. På denne måde kan man indsamle mere viden og samtidigt genoprette bestanden.

EU blev tildelt 1.800 tons og Norge blev tildelt 1.200 tons i henhold til aftalerne, mens Færøerne blev tildelt 350 tons. Der resterede således en grønlandsk torskekvote på 12.650 tons i 2016 af de oprindelige 16.000 for Østgrønland og Sydvestgrønland (NAFO 1F). Den grønlandske kvote er 50 % landingspligtig.

3.3.2 Kystnær

Den biologiske rådgivning for indenskærs torskefiskeri i Vestgrønland for 2016 var en anbefalet TAC på 12.379 tons, hvilket er det samme som 2015. Naalakkersuisut valgte at fastsætte en TAC for 2016 på 35.400 tons, hvilket er en forhøjelse på 7.900 tons i forhold til 2015.

Tabel 9: TAC for det kystnære torskefiskeri 2012 – 2016 (tons).

Kystnært	2012	2013	2014	2015	2016
TAC	15.000	13.500*	18.500**	27.500***	35.400

Kilde: GFLK.

*I september 2013 flyttede man 1.500 tons fra den indenskærs kvote til den udenskærs kvote.

**I november og december forhøjede man kvoten med henholdsvis 1.500 tons og 2.000 tons.

***I november forhøjede man kvoten med 2.500 tons.

4. Andre arter - havgående

4.1 Vestgrønland

4.1.1 Skolæst

Rådgivningen i 2016 for skolæst ved Vestgrønland var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden de kommende år, da der ikke er observeret forbedringer af biomassen. GN vurderer endvidere, at rådgivningen så længe der er intet direkte fiskeri, så rådgives der ikke længere hvert 3. år. I stedet holder GN øje med bestanden og underretter Naalakkersuisut hvis der sker ændringer i bestanden.

Bifangster af skolæst i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt. Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastsatte derfor en bifangstkvote på 1.000 tons i 2016 ligesom tidligere år.

4.1.2 Rødfisk

Den biologiske rådgivning for 2016 for rødfisk (*Sebastes mentella*) i Vestgrønland anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt.

Naalakkersuisut fastsatte i 2016 en bifangstkvote for *S. mentella* på 1.000 tons.

4.1.3 Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning for denne bestand og helleflynderfangsterne er meget begrænsede i forbindelse med dataindsamling til brug for rådgivningen.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en helleflynderkvote på 1.000 tons i 2016 for Vestgrønland, hvilket er uændret i forhold til 2015. I kraft af den nye Fiskeripartnerskabsaftale, tildeles EU ikke længere en kvote, hvilket gør hele kvoten til en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk.

4.1.4 Plettet havkat

Den biologiske rådgivning for 2016 anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses mest muligt. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en bifangstkvote på 1.025 tons for 2016, hvilket er det samme som i 2015.

4.1.5 Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af utilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. I årene fra 1997 – 1999 samt i 2010 blev der fastsat kvoter på 25.000 tons, men der blev ikke fisket på bestanden. Derfor blev der ikke fastsat kvoter i hverken 2012, 2013 eller 2014, men der blev dog fastsat en bifangstkvote på 3.000 tons for 2015 i forbindelse med rejefiskeriet i lighed med tidligere år. Denne bifangst kvote på 3.000 tons er fastholdt i 2016.

4.5.6 Krabber

Den biologiske rådgivning for det havgående krabbefiskeri for 2016 anbefalede 1.000 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, mens Sisimiut forsat anbefales lukket på trods af en lille fremgang i biomassen. Der er fortsat ingen rådgivning for havgående krabbefiskeri i forvaltningsområderne Diskobugt-Uummannaq, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq.

Der er ikke et havgående segment i krabbefiskeriet i Grønland på nuværende tidspunkt, eftersom havgående krabber er ikke længere en del af EU-GRL Fiskeriprotokollen. Derfor fastsættes der ikke en specifik havgående kvote for krabber. Den havgående krabbekvote på 1.000 tons i Nuuk-Paamiut fiskes kystnært.

Tabel 4: Kvote for det havgående krabbefiskeri 2007-2016 (tons).

Havgående kvote	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Kvoteandel	500	500	1.930	900	500	500	250	250	125	-
Heraf til EU	500	500	500	500	500	500	250	250	125	-

Kilde: APN.

4.2 Østgrønland

4.2.1 Skolæst

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for skolæst for 2016 ved Østgrønland. Det eksisterende fiskeri viser, at der er tale om en bestand af meget beskedent omfang. For 2016 blev TAC fastsat til 1.000 tons, som er en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk, hvilket er samme fremgangsmåde som i foregående år.

4.2.2 Rødfisk – Østgrønland og Island

Rødfisk i Østgrønland omfatter en blanding af to arter: stor rødfisk (*Sebastes norvegicus*) og dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*).

Udbredelsesområdet for *S. norvegicus* strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne. Hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone. Den biologiske anbefaling fra ICES for *S. norvegicus* for 2016 var en maksimal fangst på 51.000 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. Dette er en stigning på 3.700 tons (+ 7,8 %) fra rådgivningen i 2015. Grønland og Island har en aftale om fælles forvaltning af bestanden, der gælder for 2016-2018. I henhold til denne får Grønland 10 %.

Den biologiske rådgivning fra ICES for *S. mentella* for 2016 var en maksimal fangst på 2.240 tons, hvilket er et fald på 1.260 tons fra 2015. Denne rådgivning baserer sig på det faktum, at bestanden har været nedadgående siden 2009 og at der ikke er set nye årgange siden 2012. Ydermere er bestanden af *S. mentella* meget sårbar, da den vokser langsomt, bliver sent kønsmoden og svømmer i store stimer.

De to arter er svære at adskille og GN vurderer, at fangster/slæb typisk består af 36 % *S. mentella* og 64 % *S. norvegicus*.

4.2.3 Rødfisk - Irmingerhavet

Dybhavs rødfisk (*Sebastes mentella*) i Irmingerhavet er en fælles bestand, som befinder sig i Grønland, Island og Færøerne og internationalt område. Fordi at den også kan fiskes i internationalt område forvaltes bestanden gennem NEAFC. I NEAFC-kyststatsaftalen får de tre kyststater 60 %, og de øvrige NEAFC-medlemmer (Norge, EU og Rusland), som fisker på bestanden i internationalt område, får 40 %. Rusland har dog aldrig tilsluttet sig aftalen, og fastholder et meget højt fiskeritryk.

Dybhavs rødfisk i Irmingerhavet er opdelt i to komponenter, en øvre og en nedre bestand. De to komponenter adskiller sig klart dybdemæssigt, hvor den øvre findes i grundere vand end 500 m, og den nedre i dybere vand end 500 m. Den øvre bestand findes i større grad i grønlandsk område, og

den nedre bestand mere i islandsk område. Bestanden har i en årrække været i særdeles kraftig nedgang, og særligt den øvre bestand er meget dårlig forfatning.

Den grønlandske flåde har ikke deltaget direkte i fiskeriet siden 2004, men har i stedet solgt sine fiskerettigheder til EU gennem Fiskeripartnerskabsaftalen. Den grønlandske kvote for rød fisk i Irmingerhavet i 2016 var 1.891 tons. Hele mængden blev videreallokeret til EU (jævnfør Fiskeripartnerskabsaftalen).

4.2.4 Helleflynder

Der foreligger fortsat ikke biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland. Naalakkersuisut har ligesom 2015 fastsat en TAC for 2016 på 2.000 tons. Dette skyldes primært, at Norge i henhold til den bilaterale aftale tildeles en kvote på 100 tons, hvorimod resten er en bifangstkvote.

4.2.5 Havkat

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for hverken plettet- eller sribet havkat i Østgrønland. Naalakkersuisut fastsatte for 2016 en bifangstkvote på 1.000 tons, hvilket er uændret i forhold til tidligere år.

4.2.6 Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fælles bestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om forvaltningen af bestanden.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale med fastsættelse af TAC i flere omgange. Kvoteåret løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj og juni er lodden i hele området fredet pga. gydning. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni, en revideret rådgivning i oktober og en endelig TAC i januar/februar det efterfølgende år. Disse rådgivninger sker på baggrund af forskningstogter, som Island udfører flere gange om året.

I 2015/2016 sæsonen blev den endelige TAC fastsat til 53.600. I henhold til trepartsaftalen har Grønland krav på 11 %, hvilket vil sige en kvote på 5.830 tons for sæsonen 2015/2016. Ifølge Fiskeripartnerskabsaftalen med EU skal EU tildeles 70 % af den grønlandske kvoteandel.

4.2.7 Blåhvilling

Blåhvilling er en fælles kyststatsbestand, hvor hovedparten af TAC'en fordeles mellem kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland tildeles en mindre blåhvillingkvote som tredjeland og kontraherende part i NEAFC, og det samme er tilfældet for Rusland, der heller ikke er kyststat for så vidt angår blåhvilling.

Kyststaterne aftalte en TAC for blåhvilling i 2016, hvilket gav Grønland 4.565 tons. Dette er et fald på 2.257 tons fra 2015 og dette fald skyldes ændringen i den biologiske rådgivning, som faldt med 63.495 tons. Kvoten fiskes i internationalt farvand i NEAFC reguleringsområdet, og delvist i færøsk zone i henhold til vores bilaterale aftale med Færøerne.

Naalakkersuisut besluttede i 2016 at fastsætte forsøgskvoter på 10.000 tons i Østgrønland, som kunne fiskes af deltagere i makrelfiskeriet. Der var dog ingen aktive deltagere i dette fiskeri i 2016.

4.2.8 Sild (forsøgsfiskeri)

Den sild, der optræder i østgrønlandsk farvand, er en del af den fælles nordatlantiske bestand, altså atlanto-skandisk (norsk vårgydende) sild. Rådgivningen for atlanto-skandisk sild var i 2016 på ca. 316.876 tons. Dette er en stigning på 33.876 tons fra 2015 (+12 %), hvor den var på 283.000 tons.

Naalakkersuisut fastsatte i 2016 forsøgsfiskerikvote på 20.000 tons i grønlandsk zone. Fangsterne var i 2016 på 17.957 tons, hvilket var en stigning på 7.352 fra 10.605 tons (+ 69 %) i 2015.

4.2.9 Makrel

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøstatlantisk makrel. Rådgivningen fra ICES for bestanden var i 2016 på 667.385 tons. Naalakkersuisut fastsatte en kvote for 2016 på 85.000 tons. De endelige fangster af makrel i Grønland var på 36.211 tons.

Makrel forvaltes gennem NEAFC og en dertilhørende kyststatsaftale. I perioden 2010-2014 var der dog ingen aftale, da kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island var uenige om fordelingen. I 2014 blev der dog indgået en delvis kyststatsaftale mellem EU, Norge og Færøerne. Der er dog ikke flertal for den delvise aftale i NEAFC, hvorfor den ikke er juridisk bindende i international sammenhæng. Grønland blev kyststat for så vidt angår makrel i efteråret 2016, men indgår endnu ikke i den fælles forvaltning af bestanden.

4.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri)

Naalakkersuisut oprettede i 2016 et forsøgsfiskeri efter guldlaks i Øst- og Vestgrønland med en samlet kvote på 3.500 tons. Af de 3.500 tons blev EU tildelt 800 tons. Der blev i 2016 fisket 665 tons på den grønlandske kvote, mens der ikke blev fisket på EU's kvote.

4.2.11 Brosme, Lange og Blålange (forsøgsfiskeri)

På grund af en større bifangst af brosme, lange og blålange i fiskeriet efter blandt andet torsk i Østgrønland valgte Naalakkersuisut at oprette et forsøgsfiskeri efter brosme, lange og blålange med line i Østgrønland. I 2016 blev der oprettet en kvote på 1.825 tons for brosme, mens der intet fiskeri er oprettet for hverken lange eller blålange. Der blev i 2016 fisket 179,84 tons brosme i Grønland.

5. Andre arter - kystnær

5.2 Vestgrønland

5.2.1 Krabber

I 2004 vedtog Naalakkersuisut en ny bekendtgørelse for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Det skal også nævnes, at den havgående krabbekvote på 1.000 tons fiskes kystnært.

Den biologiske rådgivning for 2016 forblev stort set uændret i forhold til 2015, hvilket vil sige en maksimal anbefalet fangstmængde på 200 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, 400 tons i forvaltningsområde Disko Bugten og 300 tons i forvaltningsområde Sisimiut. På grund af få data, er der ingen rådgivning for forvaltningsområderne Maniitsoq og Narsaq-Qaqortoq.

TAC for 2016 lå noget over den biologiske rådgivning, med 225 tons i Upernavik, 525 tons i Diskobugten, 500 tons i Sisimiut, 225 tons i Maniitsoq-Kangaamiut, 1.200 tons i Nuuk - Paamiut³ og 225 tons i Narsaq – Qaqortoq. Tilsammen gav dette i 2016 en krabbekvote på 2.900 tons.

Tabel 6: TAC for det kystnære krabbefiskeri 2008 – 2016 (tons).

Kystnært	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
TAC	4.200	2.150	3.150	2.280	2.330	2.780	2.800	2.800	2.900

Kilde: APN.

5.2.2 Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Som det fremgår af tabel 7, har Naalakkersuisut derfor valgt, at fastholde de samme kvoteområder og kvotestørrelser, således at TAC for 2016 blev fastsat til 2.520 tons.

Tabel 7: TAC for kammuslingefiskeriet 2008 – 2016 (tons).

Kvotekområde	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten*	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Attu**	100	100	100	100	400	400	400	400	400
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	700	700	700	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Kammusling i alt	2.220	2.220	2.220	2.220	2.520	2.520	2.520	2.520	2.520

Kilde: APN.

5.2.3 Laks

Laks er en stærkt vandrende art og reguleres gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES var igen meget alarmerende for 2016, hvilket har været tilfældet siden 2009. Laksebestandene vurderes til, at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandene, ser ud til at have hjulpet. Der er således ingen synlig

³ 200 tons kystnært og 1.000 tons havgående

effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft et subsistensfiskeri på omkring 20-50 tons rapporteret fangst om året.

Ved Årsmødet d. 1 - 5. Juni 2015 forhandlede partnerne i Vestgrønlands Kommission sig frem til en ny tre-årig forvaltningsaftale (2015-2017) om fiskeriet efter laks i Grønland, der tillader et laksefiskeri til eget internt forbrug; det såkaldte subsistensfiskeri. Dette indebærer bl.a., at fiskeriet begrænses med en fast kvote på 45 tons samt, at Grønland forpligter sig til, at forbedre rapportering og kontrol af fiskeriet.

Naalakkersuisut besluttede den 4. august 2015 at oprette en kvote for laks på 45 tons i henhold til den nye tre-årige aftale med NASCO. Denne kvote gælder både for erhvervs- og fritidsfiskere. Yderligere besluttede Naalakkersuisut, at der ikke skulle indhandles laks til indhandlingsanlæg, og at denne beslutning kunne evalueres.

5.3 Østgrønland

5.3.1 Kystnært forsøgsfiskeri

I 2016 blev der oprettet et kystnært forsøgsfiskeri i Østgrønland, hvor der på nuværende tidspunkt ikke foregår noget direkte fiskeri. Der foregår meget lidt fiskeri i Østgrønland og derfor blev forsøgsfiskeriet oprettet for at afsøge området og undersøge grundlaget for et eventuelt øget kystnært fiskeri i Østgrønland. Der blev givet tilladelse til kystnært forsøgsfiskeri indenfor 3-sømilsgrensen.

Der blev givet tilladelse til at fiske efter følgende arter: hellefisk, torsk, rødfisk, helleflynder, brosme, krabber, havkat samt fjeldørred. Der blev givet tilladelse til fiskeri med line, garn eller tejner. De godkendte skibe fungerede samtidig som indhandlingsskibe for mindre fartøjer. I 2016 blev der samlet fisket 1.067 tons af denne blandingskvote.

7. Bilaterale aftaler

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter, byttes en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået bilaterale fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

7.1. EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen forvaltes via protokoller. Protokollerne bliver opdateret løbende. En ny protokol trådte i kraft d. 1. januar 2016 og udløber 31. december 2020. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland tilbyder EU mod en finansiell modydelse, der årligt indbringer Grønland ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne. De nedenstående tabeller viser de kvoter som Grønland allokerede til EU i 2016 – altså i Protokollen for 2016-2020.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Grønland 2016-2020 (tons).

Hentet fra: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/greenland_da

Fiskerimuligheder i henhold til protokollen (ton)	
	2016-2020
Torsk	1 800
Pelagisk rødfisk	2 200
Demersal rødfisk	2 000
Hellefisk – vest	2 500
Hellefisk – øst	5 200
Dybshavsrejer - vest	2 600
Dybshavsrejer - øst	5 100
Lodde	20 000
Langhalearter - vest	100
Langhalearter - øst	100
Bifangster	1 126
I alt	42 726

Note: "langhalearter" er også bedre kendt som skolæst.

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Grønland, der fremgår af tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Minutes 2015 forøget:

- Torskekvoten med 300 tons (til 2.100 tons)
- Loddekvoten med 3.100 tons (til 23.100 tons)

EU's fiskeri efter pelagisk rødfisk i Irmingerhavet blev i 2016 reduceret med 300 tons, så EU's 2016-kvote var på 1.900 tons, mens kvoten for demersal rødfisk i Østgrønland blev reduceret med 300 tons (til 1.700 tons). Ligeledes blev EU's rejeqvoten i Østgrønland reduceret med 425 tons til 4.675 tons i 2016, mens EU's rejeqvoten i Vestgrønland blev hævet med 400 tons til 3.000 tons.

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2016 mellem Grønland og Færøerne, kan færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde NV nord for 68°N. Færøerne har desuden adgang til forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand i 2016, blandt andet efter krabber i Østgrønland, hvor den totale fangst ikke må overstige 500 tons.

Færøerne fik i 2016 en kvote på 275 tons hellefisk og 350 tons torsk udenskærs i Østgrønland. Grønland gav desuden Færøerne ret til fiskeri efter torsk og brosme med en mængde på henholdsvis

475 tons og 475 tons i Østgrønland. Dette fiskeri kan højst udøves af seks færøske linefartøjer ad gangen.

Til gengæld for ovenstående tillader Færøerne grønlandske fartøjer at fiske 8.000 tons blåhvilling foruden adgang til at fiske den grønlandske kvote af blåhvilling, svarende til 4.565 tons som tildelt af NEAFC for 2016, i færøsk område.

Til sidst får Grønland 2.500 tons af den færøske kvote af atlanto-skandisk sild for 2016. Denne mængde kan, hvis det ønskes, fiskes af grønlandske fartøjer på færøsk fiskeriterritorium og landes på Færøerne.

7.3. Norge

Med protokollen for 2016 mellem Grønland og Norge fik norske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2016, som fremgår af tabel 11.

Tabel 11: Norges kvoter ved Grønland i 2016 (tons).

Art	Kvote (tons)
<i>Vestgrønland</i>	
Hellefisk SV	900
Helleflynder	-
<i>Østgrønland</i>	
Hellefisk	400
Rejer	-
Rødfisk, demersal	800
Rødfisk, pelagisk	-
Helleflynder	100
Brosme	200
Bifangst	150
<i>Samlet Øst og Vest</i>	
Torsk	1.200
Rødfisk, pelagisk	-
Bifangst	-

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland i 2016 adgang til at fiske torsk, kuller og sej i Barentshavet. Derudover er der tilladt en samlet bifangstkvote på 260 tons. I forhold til 2016 var der tale om en roll-over, dvs. det samme kvoter som året før.

Tabel 12: Grønlands kvoter ved Norge i 2016 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	3.500
Kuller	900
Sej	700
Bifangst	260

7.4. Rusland

Grønland udveksler ligeledes kvoter med Rusland. Efter forhandlinger besluttede man for 2016 at lave en roll-over, og protokollen for 2016 er derfor identisk med den for 2015.

Tabel 13: Ruslands kvoter ved Grønland i 2016 (tons).

Art	Vestgrønland
Hellefisk SV	1.225
Hellefisk NV	550
Bifangst	10 %
Art	Østgrønland
Hellefisk	600
Dermersal rødfisk	500
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter i grønlandsk farvand fik Grønland tildelt torsk, kuller, rejer og 10 % bifangst i russisk farvand.

Tabel 14: Grønlands kvoter ved Rusland i 2016 (tons).

Art	Grønlands kvoter i henhold til aftalen
Torsk	5.100
Kuller	500
Rejer	500
Bifangst	10 %

7.5. Island

Grønland og Island har adgang til hinandens farvand til henholdsvis lodde og rødfisk i Irmingerhavet. Denne kvoteadgang styres af 'Aftalen om Gensidigt Fiskeri i Islands og Grønlands Fiskerizoner' fra 8. juli 2013. Aftalen giver mulighed for at fiske på egen kvote i hinandens zoner med visse begrænsninger. For de grønlandske fartøjers vedkommende udnyttes kvoteadgangen særligt med hensyn til loddefiskeri i islandsk zone om vinteren.

7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et tilfredsstillende bilateralt samarbejde med sine primære nordatlantiske fiskerisamarbejdspartnere EU, Norge, Rusland, Færøerne, Canada og Island. Mht. Canada udestår dog at opnå enighed om en deling af den fælles rejebestand, som har været en akilleshæl i forholdet mellem Grønland og Canada. Vi har endnu ingen samarbejdsaftale med Canada, sådan som vi har med vores øvrige partnere.

Det generelt tilfredsstillende samarbejde gælder ligeledes for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i de internationale farvande i Nordatlanten.

Foruden bilaterale og multilaterale møder blev der i 2016 desuden afholdt en række kyststatsmøder omkring rødfisk i Irmingerhavet og Norskehavet samt hellefisk i Østgrønland, Island og Færøerne. Derudover deltog Grønland i kyststatsmøder for sild og blåhvilling som observatør, mens Grønland blev kyststat for makrel i efteråret 2017.

Bilag 1 – Havgående fiskeri, kvoter 2016

		Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol.4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7	Kol. 8
		Kvoter	Kvoter fordelt på lande						
Vestgrønland		i alt (tons)	Grønland	EU	Færøerne	Rusland	Norge	Island	Canada
	Rejer	85.000	80.201	2.600					2.199
	Hellefisk SV	7.000	2.375	2.500		1.225	900		
	Hellefisk NV	8.000	6.950		100	550	400		
	Krabber	-	-						
	Skolæst	1.000	900	100					
	Polartorsk	5.000	5.000						
	Lodde	3.000	3.000						
	Istorsk	2.000	2.000						
	Rødfisk	1.000	1.000						
	Helleflynder	1.000	1.000						
	Havkat, sribet	1.000	1.000						
	Havkat, plettet	1.025	1.025						
	Makrel	-	-						
	Bifangst	-	-						
Østgrønland									
	Rejer	5.300	200	5.100					
	Hellefisk	8.272	1.797	5.200	275	600	400		
	Skolæst	1.000	900	100					
	Rød., S. nor + S. Men	8.500	5.491	1.709		500	800		
	Rød., Irminger	1.891	0	1.891					
	Helleflynder	2.000	900				100		
	Havkat, sribet	1.000	1.000						
	Havkat, plettet	1.000	1.000						
	Lodde	5.830	1.749	4.081					
	Blåhvilling	10.000	10.000						
	Sild	20.000	20.000						
	Makrel	85.000	85.000						
	Guldlaks	3.500	2.700	800					
	Brosme	1.825	1.150		475		200		
	Bifangst	-				max. 10%			
Vest- og Østgrønland									
	Torsk	21.000	16.875	2.100	825		1.200		
	Bifangstkvote	150				max. 10%	150		
Norge									
	Torsk	3.500	3.500	-	-	-	-	-	-
	Kuller	900	900	-	-	-	-	-	-
	Sej	700	700	-	-	-	-	-	-
	Bifangst	260	260	-	-	-	-	-	-
Rusland									
	Torsk	5.100	5.100	-	-	-	-	-	-
	Kuller	500	500	-	-	-	-	-	-
	Rejer	500	500	-	-	-	-	-	-
	Bifangst	max 10 %	max 10%	-	-	-	-	-	-
Færøerne									
	Blåhvilling	8.000	8.000	-	-	-	-	-	-

Bilag 2 – Kystnært fiskeri, kvoter 2016

Vestgrønland		
Rejer		34.486
Krabber, Upernavik		225
Krabber, Diskobugten - Uummannaq		525
Krabber, Sisimiut		500
Krabber, Manitsoq-Kangaamiut		225
Krabber, Nuuk-Paamiut		1.200
Krabber, Narsaq-Qaqortoq		225
	Krabber i alt	2.900
Kammuslinger, Nuuk		720
Kammuslinger, Mudderbugten		0
Kammuslinger, Attu		400
Kammuslinger Syd, Saqqaq		400
Kammuslinger Nord, Kangaarsuk		700
Kammuslinger, Nordre Strømfjord		300
	Kammuslinger i alt	2.520
Hellefisk, Upernavik		9.300
Hellefisk, Uummannaq		9.600
Hellefisk, Diskobugten		9.600
Hellefisk, øvrige Grønland		-
	Hellefisk i alt	28.500
Stenbider, NAFO 1A		63
Stenbider, NAFO 1B		369
Stenbider, NAFO 1C		267
Stenbider, NAFO 1D		522
Stenbider, NAFO 1E		165
Stenbider, NAFO 1F		114
	Stenbider i alt	1.500
Øst- og Vestgrønland		
Torsk		35.400